

Vibus efferendi sunt laudibus/ reges ac principes quibus mundus iuste dis-
ponitur/ gloriosissimi simul & christianissimi/ atque Hispaniarum catholici pri-
ncipes Ferdinande & Elisabeth hinc uel maxime patet: quod cum diuina hi-
storia damnet eos/ qui incommunicabile nomen tribuerunt lignis & la-
pidibus/ uocantes eos deos: tamen solis principibus id communicari non modo passa
est: sed etiam ipsa cum hominibus/ & gentibus appellatione sua confirmauit: sepiissime
deos/ duces & iudices uocans. Nam Exodi. vii. ca. Moysen/ deum nominauit: dicens.
Ego te dedi deum Pharaoni. Et Exodi item. xxiii. Si furtum latuerit: applicabit dominus
domus ad deos. Et item alibi. Diis non detrahes: & principem populi tui ne maledicas
Et item in psalmo. Principes populorum congregati sunt/ cum deo Abraham: quoniam dii for-
tes terre/ uehementer eleuati sunt. Et in alio psalmo/ ad principes prauos: deus inquit
stetit in concilio deorum: in medio autem deos ita diiudicat. Usquequo indicatis iniquitatem
& facies peccatorum sumitis? Et paulo post. Ego dixi dii estis: & filii excelsi omnes.
Qua certe appellatione dignari fuerunt: quod solis ipsis/ quod ad deum spectat ius regendi
atque iudicandi loca/ puincias/ & regna/ & imperia/ tributum est. Vnde/ & aurea etate/
quæ (teste Ouidio) cepit principio generis humani/ cum nulla esset idolatria: princi-
pes iustos/ appellabant deos & numina. Quod testatur Ianus apud Ouidium in primo de
Fastis dicens. Tunc ego regnabam: patiens cum terra deorum/ Esset: & humanis numi-
na mixta locis. Eosdem uocat iustos dicens infra. Proque metu populum/ non uis sed pu-
dor ipse regebat: Nullus erat iustis: reddere iura labor. Quod si ita est/ quia ita est/ quod
iustos principes deus uult deos dici per communionem nominis/ non per essentiam: conse-
quens necessario est/ ut in communionem nominis/ communes simul perfectiones/ & quæ omnes
in nomine deitatis laudes perfectionum & qualitatum continent: homini iusto tribuantur.
Tot igitur uirtutum laudibus iustus princeps/ procul mendacio atque adulatione po-
test efferri: quot cum dei nomine iusto congruere possunt: ut eum deum/ iustum/ pru-
dentem/ fortem/ inuictum/ temperatum/ castum/ humilem/ pudicum/ ueracem/ mitem/ in-
deum pium/ in homines subditos/ sollicitum/ legislatorem: perturbatorem sceleratorum/
amantem & premiatorem bonorum. Quod si quibus etate nostra ex principibus meri-
to a deo nomen illud communicatum est: quibus utique iustius tributum est/ ut sint dii &
numina in terra degentes: quam christianissimis simul & gloriosissimis Hispania-
rum principibus Ferdinando & Elisabeth: qui animo diuino atque inuicto formati:
breui tempore effecerunt: quod octingentis ferme annis/ maiores eorum attemptan-
tes/ frustra enisi fuerunt? Hii enim soli tenebras a luce diuiserunt: tyrannos Hispa-
niarum & geriones/ tanquam semen Herculeum magna uirtute atque fortitudine substulerunt:
latrocinantes delerunt: impios hereticos tota Hispania pepulerunt/ Mauros crucis
inimicos/ illo potentissimo regno Betico spoliauerunt: ad temperantiamque ac religio-
nem & castimoniam quoque/ omnes iam lapsas religiones reduxerunt: etiam ut unico
uerbo omnes laudes eorum colligam: quicquid fortitudinis/ uictoriae/ castitatis/ co-

reges dñi dñi
Sarra Aragon

Iusto princeps
deus. uult deo
per communionem
nominis. non per esse

laude Ferdin
et Elisabeth
guz Hispan